

PÊLA XÎZÊ REŞ

- Navê Pirtûkê: Pêla Xîzê Reş
- Janra Pirtûkê: Kin çîrok
- Daner: Xêrî Bozanî
- Derhênana Hunerî: Hesen Umer
- Çapa Yekem: 2018
- Weşanxaneyê:
- Hejmara Spartînê:
- Hemû maf ji bo nivîskar parastî ne.

**Gelek sipas ji birayê hêja:
Besam Mistefa re, jiber veguhastina vê
pirtukê bo ser tîpên latînî.**

Xêrî Bozanî

Pêla Xîzê Reş

**Kin çîrok
2018**

Ji

Qurbaniyên
jenosîda Êzdiyan re
diyarî ye.

Bi kurtî...

Pêla Xîzê Reş: Pêla hizra gemarî,
pêla hovên dirinde, pêla diz û
cerdevanan...

Komeke çîrokên kin anku
kurtîleçîrok, rengvedan û
dengvedana êriş û xezwa terorîstên
DAIŞê li ser devera Şingalê ye, ligel
çend kin çîrok yên din ku hinek
diyardeyên civakî, siyasî û mirovatî
nîşan didin.

Ez dideynim ber sîngê we yên hêja
û, daxwaza lêborînê ji her şaşiyekê
dikim.

Xêrî Bozanî

11.11.2017

St-Takla.org

Dema beyraqa reş
hildan..şaristaniyet hilweşiya.

***

Bi şev serê xwe danî ser balîfê: “Ya Xwedê tu li halê (heftî û dû)milleta û pêta me jî werî rehmê...”
Sibehê...bi dengê (Allahû ekber)
şiyar bû, rev...serjêkirin...revandin..
talankirin.

***

Zarok ne ji bo şîr digiriya, ne jî laşê wî diêşiya, lê ji ber qîrrîna diya xwe bû, dema bavê wî serjê dikirin

***

Ji zarokekî pirsîn:

- Ka diya te?
- Di destê DAIŞê de ye.
- Ka bavê te?
- DAIŞê serê wî jê kir.
- Ma tu li ku derê dijî?
- Bi xemên wan re.

***

Piştî ku DAIŞê hemû malbata wî revand, çû mal dibe ku wêneyên wan bi dîwar ve bibîne, lê dema gihîşt...dîwar jî nedît.

***

Rizgarbûyek:
Wan tenê ji bo cejna xwe serê berxan jê dikirin, lê em her roj dikuştin.

***

Wê tenê dixwest rastiyeke bizanibe, erê gelo ew pakîze ye, yan jin e, yan jinebî ye, yan jî berdayî ye!! Dema nezanî...tif kire erd û esmanî.

***

Dema DAIŞê hemû meriv û xizmên wî kuştin û revandin, wî fêm nedikir bigirî. Dema fêm kir, klîns difrotin, da pê bijî.

***

Gulleyên DAIŞê şerm dikirin di
sîngên jin û zarokan re bifirin, lê ji
tirsan nediwêriyan xwe sar bikin.

***

Kêra xwe li ser stûyê wî bir û anî...û
bi navê Xwedê, ewê Xwedê çêkirî, ji
nav bir.

***

Piştî ku Guran Bûka wî ya lastîkî
alastin, gez kirin, parçe parçe
kirin...ji nû ve wî bûka xwe
vehewand, xemiland û pê re jiya.

***

Herdem digiriya...lê hêsirên wê
nediketin ser qada ku bav û
birayên wê lê hatin kuştin û ew jî lê
hate herimandin.

***

Piştî kezeba wî ji destên DAIŞê
rizgar bû, jê re got: Bavo, ez pir ji te
hez dikim û ez dixwazim (Allah) jî
mîna min ji te hez bike, lewma divê
tu şehdeya xwe bînî û nimêj bikî!

***

Pelekî êgir danîn ser dilê wî bavê
ku keça wî di destên DAIŞê de û
çaverê kirin...di dawî de ne pel
vemirî û ne jî dilê wî bêtir şewitî.

***

Li hemû Qamûs û Ferhengan
geriya,ji peyva“serjêkirinê”
gunehkartir nedît.

***

Sê zarok:

- Ku ez mezin bûm ez ê bibim

Doktor.

- Ez ê bibim Mamoste.

- Lê ez ê bibim Pîlot.

Piştî çend mehan, hersêyan hevdu

li kolanên koçberiyê dît.

***

Hov li her cihê peyda bûne, li mal...li

kolan...li ser kar, hemû hov in,

yên ne hov jî xwe kirine hov, bi

hêviya dema ku bimirin bibin

milyaket!

***

Fermanê herdu bira ji hev cuda

kirin, yek di bin konê koçberiyê de

mir, yê din bi destên DAIŞê hate

kuştin.

***

Di bin kon de, her şev di hambêza
diya xwe de di xew ve diçû, sibehê
radibû serê wî li ser erdê ye û balîf
hembêz kiriye.

***

Koçberan di qula kon re li esmanê
Reş dinerîn, ji nû ve nas kirin
ramana (Allahû ekber) çi ye...

***

Zarokekî pêxwas ji beqal pirsî:

- Ev Pêlav bi kêrî min tîn?

- Erê...ji bo te baş in...

Bilez bazda daku bêje diya xwe ji
min re bikire, li nîva rê hate bîra wî
ku ew sêwî ye.

***

Eger zivistanê şerm bikira nedihat,
heta derbider neçûbana ser malên
xwe.

***

Kurên xayînan, kampên derbideran
nîşanî hevdu dikirin.

***

Dema DAIŞê ew girt...gazî dikir
(yadê tu bi Xwedî kî dest ji min
berne) Dema ji destên wan
qurtal bû digote diya xwe (porê
xwe veşêre).

***

Bi şev li ber dengê stranên (Xidr
Feqîr) di xew ve çû,
Sibehê ji ber dengê strana Xirabo
ya (Mihemed Arif) şiyar bû!

***

Bi hêvî bû here dibistanê û li polê
bixwîne û li meydanê yariyan bike
û li dikanê biskewîtan bixwe...lê
vêga, ew li ber dergehê dibistana
wî gundê ku lê penaber e,
biskewîtan difroşe.

***

Komeke koçberan: Werin...werin,
da em semayeke ehrîmenî li ser
milên milyaketên derewan bikin,
werin...zû, daku em dîlaneke
serxweş li ser destên
perwestyarane girê bidin, erê
werin...da em her tiştê jê re dibêjin
pîroz bînpê bikin, her tişt derew e,
ya rast ew e ku em lê meyze
dikin...kuştin...revandin...wêrankiri
n...talankirin...derbiderkirin.

***

Koçberek:

Konê min spî ye,berf jî li ser ketiy e,
esman spî ye, tenê bextê min reş e.

***

Di fermanê de dilopeke avê bi dest
wî nediket, lê çem û robarên xwînê
diherikîn.

***

Dema serê wî jê kirin û ew çû cem
Xwedê, rabû dozek li ser (Allah)
pêşkêş kir.

***

Li ser parçe kaxezeke bêpergal
nivîsîbû – ez ê xwe bikujim çimkî
bêyî dilê min meymûnek bi min de
vereşiyabû.

***

Min zanî dema ew wêneyên xwe bi
tifingeke quflkirî ve dikişînin û
belav dikin, dê neviyên min, min
wek tirsonek wesf bikin!

***

Li hêviyê bû narîna xwe veguhêze,
lê nizanîbû narîna wî wê bibe
nalîna wî.

***

DAIŞiyek:

- Tu çi diperêsi?

Yê Şingalî:

- Ez Xwedê diperêsim.

- De naxwe here ba wî...(Allahû ekber)...û serê wî jê kir.

***

Miletêk êvarê raza...sibehê hate kuştin û revandin û talankirin û derbiderkirin.

***

Yê Iraqî...kezeba wê jê stand û ew jî bi pêncî Dolaran firote yekî Tûnisî

***

Li *Sûq Al nexase* (bazara kirîn û firotina koleyan)...

- Keç e, 14 salî ye...zirav e...bedew e...bi 60 Dolaran!

- Gihîşte min...

- Dayik bi zarokê xwe ve...bi 100

Dolaran

- Gihîşt bîne...

***

Li ser maseya qumarê Miletêk ji nav çû.

***

Di destpêkê de, Amerîka li ser rewşa Gundê Koço got: Tiştekek naqewime, her tişt di bin kontrolê de ye...paşê got: Em (qeleş) in “nîgeran – dilgiran” in...di dawî de got:Tiştê ku qewimî li dijî prensîbên mirovatîyê bû!!

***

Dema bi dilbera xwe re zewicî, bû aşiqê yeke din.

***

Armanç û serkeftin ji ferhenga xwe avêtin û xewn û hêvî danîn şûna wan.

***

Dema kembera TNT girêda da xwe
bi xelkê de biteqîne...dît xelk bi
xwe dişewite.

***

Hemû kulên xwe ji bîr kirin û bûn
çalakvanên Facebook ê!

***

Gava merasîmên ahengê bi dawî
hatin, demildest merasîmên
perwestebûnê dest pê kirin.

***

Piştî qelereşkê cihê xwe girt, bilbil
zanî êdî awazên wî nakevin ti
guhan, rabû koç kire cihê ku
qelereşk jê hatibû.

***

Çiqasî li ferhenga xwe geriya, ji
xeynî peyva serjêkirinê, ti ramanên
din ji xwe re nedîtin.

***

Di Odeya min a dudilî de, her tişt li
ber çavên min dibin rewrewk û
cot.. cot têne min û dixdixankên
min vedikin, her parçeyeke laşê
min bi xwe diçe û li Odeyên cînanan
penaber dibin.

***

Qutiyeke ava germ pênc mirov ji
mirinê xelas dikirin, gulleyeke
germ mala pênc kesan xirab dikir.

***

Kerek û kûçikêk û şivanek...hezar
pezan diçêrînin û pez şikirdar e.

***

Wî hemû dem û şiyane xwe ji bo
xweşkirina rewşa wan terxan
kiribû, wan hemû dem û şiyane
xwe ji bo têkdana rewşa wî terxan
kiribûn.

***

Ew çend sal bûn ligel Birrno û
Berfê li dijî neyaran xebat dikir...li
ser haziriyê, wan neyaran xîz bi
çavan de kir û serê wî bi şûr birrîn.

***

Decal û xapînokan, rabûn rastî û
derew tevlihev kirin.

***

Dara mezin gote ya biçûk: Ez ji te
bilindtir û mezintir im. Lê
vegerand: Ez dizanim...lê rehên me
yên di axê de û serên me jî wê her
bêne birrîn.

***

Salvegera wî ya şêstan û destên wî
yên mivretî û bêhna devê wî ya
kujek û xeber û galegalên wî yên
zivir...hîştin Nazdar dawiyê li bîst û
yek salvegera xwe bîne.

***

Ew helbesta bi xwîna cegera xwe jê
re vehûnabû, (Like) jî nekir.
Hêsira ji çavî bariya, rêyeke dirêj
da ber xwe, heta gihîşte ser lêvê.

***

Cejna we pîroz be û her sal
nola(wek a) par be.

***

Ez bi roj Behr im û bi şev kakilpûç
im(Xirş im).

***

Berîkên giregiran bûne Sêgoşeya
Bermudayê.

***

Rêveberê şûnwaran, serên rimên
çemandî vedîtin, ji wî xelkî re got:
kalên we hatine kuştin.

***

Min bêhna gulan ji ya xeman cuda
nekir.

***

Jê çêbû, xwîn û şîrê wê vexwar, wê parast û perwerde kir. Ya din bi xwe anî û nifş jê çêkir...lê ew her xwe ji wan çêtir û bilindtir dibîne!

***

Di tariyê de peyda bû, reşpoş kirin, jiyana wê tarî kirin, di dawî de kefenê spî li wê kirin.

***

Wan bi şev bi birrnoyên xwe şer dikirin. Ev bi roj bi kompaniyên xwe diziyê dikin.

***

Sibe cejn e, em ê herin goristanê.

***

- Bavo, ji ber çi qebra bavkalê me yê kevn ne li goristana gund e?
- Kurê min, ew li goristana kafiran e...
- Çi? Çi? !
- Ne tiştek...tew tu çima evqasî pirsan dikî?

***

Yadê ez çawa hatim dinyayê? Kurê
min, me te li ber deriyê Mizgeftê
dît. Ji hingê û vir ve, ew ji jiyana
kolanan û serberdayî hez dike.

***

Bi dûmana cigareya xwe...
serûçavên ên li dîwanê bi boksan
reş û şîn kirin.

***

Dema tiliyên xwe li Tîpên kîbordê
xistin...da binivîse, Qelemê ew fena
kesekî bê nan û xwê wesf kir!

***

Xwêdaneke hûr makyaja li ser
rûhên wê vemalişt û bedewiya wê
xuya kir.

***

Ne di temenê zaroktiyê de bisiklet
ji wî re hate kirîn...ne jî di
kalemêriya wî de rûniştoka çerxdar
jê re misoger kirin.

***

Di zivistanê de dar dişewitî...di
havînê de ew şewitî.

***

Eger tu vê carê jî hatî, hêdî hêdî
were, şiyar bî pê li ser wan
bîranînan nedeynî, bihêle bi mirina
xwe aram bin, eger tu gihîştî
zîqîniyê ji deriyê dilê min neyînî, da
hizrên min şiyar nebin.

***

Wê gula xwe da wî, wî tovê xwe da
wê, wê berê (nifşê) xwe da wan.

***

Dengekî hêdî di guhê wî de kir
pistepist: Çi de`wa ye wisa giran
difroşî! Guneh e!!!

***

Dema ji barîna baranê bêhêvî
bû...rabû hêsirên xwe barandin.

***

Bi wan lingên gemarî hevîr
vestrand, tenûrê jî nanê heram
avêt.

***

Diya xwe ya pîrejin tenê hişt û
qesta Ewropayê kir, dema ew çû
ber rehma Xwedê, wî behiya wê li
ser Facebook ê kir.

***

Doktor: Peyameke xweş û yeke
nexweş hene ez bêjime te...ya xweş,
tu ne dîn î û ya nexweş, kerem bike
ji dînxanê derkeve û here.

***

Jê re gotin: Jixwe ger tu bi kêrî
tişteki jî neyî, tê sibe bibî zêrevanê
bîrên gazê...dema bûne xwedî
gaz...zêrevanên biyanî nehiştin
daxwaziya damezrandina xwe –
wek zêrevan – bibe cem rêveber

***

Min hişt bêyî min bijî, rabû ez bi
mirina xwe kuştim.

***

Jê re got: Tu çiqasî herî û werî û dûr
û nêzîk bibî, tê her vegerî hembêza
min, ez hêlîna te me

***

Ti caran destên te yên qerisî û
lêvên te yên sar nikarin henasên
min ên germ bikin hilm û ewr jî jê
çênabin û axa me wê her û her
stewr bimîne

***

Hilo rabe ji xewê, dema razanê ye, ji
te re şerm e heke tu gavekê bi pêş
ve herî

***

Li vî warî hemû tişt mezin dibin,
her tişt dizê û dibe du, tenê yê
biçûk dibe mejî ye

***

Nexwestin agirê ku bi xaniyê wan
ketibû bi avê vemirînin, tirsiyan di
havînê de ji tîna bifetisin

***

Çîroka mirovan.....
Destpêk: Girî...qîrrîn.
Naverok: Xem, kar, kêf û kul.
Dawî: Girî...qîrrîn...

***

Di rojên propagandên hilbijartinan
de stûnên elektrîkê bi wêneyên
xwe xemilandin, piştî bi serket,
elektrîkê ronahî neda wan
wêneyan

***

Dema piştî Buhara Ereban payîz
hat, me zanîbû ku miletên Erebi
kordûnde ne

***

- Kê te kuşt?
- Min xwe kuşt.
- Kê te kuşt?
- Min xwe şewitand.
- Tu li mala Heq î...bêje kê te kuşt?
- Wî hişt ez xwe bikujim...wan hişt ez xwe bişewitînim

***

Roj baş zaroka delal, kes li mal
haye? Na...tenê ez û diya min in

***

Kurê min..ne bi şev be dernekevî,
çimkî bi roj yan tê bê şelandin...yan
jî tê bê kuştin

***

Zêrevanên me mijûlî çat û
Facebookê ne!

***

Di dema ciwaniyê de nebû bixwe,
di temenê kalbûnê de hebên
kolesterolê dixwarin

***

Razî nebû gustîla diya wê dayê bide
keça xwe...çaxê neviya wê mezin
bû jê re kire diyarî

***

Ez ti caran ji reşiya şevê
netirsiyame...lê reşiya dilan ez
bizdandime

***

- Cigare: Ez ê xwe ji bo te
bişewitînim.

- Cigarekêş: Ez ê xwe bi te bikujim

***

Kurê min ew hemû lîstik û
tirimpêlên zaroktiya min ên ku ji
têl û teneke û lastîkê çêkirî...di
Facebooka xwe de belav kirin

***

Heta berî ku yê mirî berjêrî tirbê
bikin, hemû bûbûn welî û behsa
rêya rast a Xwedê dikirin...dema
pişta xwe dan goristanê, wey li wî û
bavê wî bi xirabî behsa yê ne hazir
bike û ji hev re tevnan raçinîn

***

Dema hemû balindeyan nekarîn
mîna bilbil awazan bijenin...rabûn
serê bilbil bi heytehol û qerebalixa
xwe gêj kirin

***

Piyaleya araqê doktorê derûnî yê
herî baş e

***

Baş e yadê bi xatirê te va ez çûm
dibistanê, dilê te bi min ve
nebe...bixêr biçî kurê min...na na
dilê min bi te ve nabe...êdî tu mezin
bûyî, bes ku tu gihîştî ji bîr neke
telefona min bike

***

Dema dîkê mezin serjê kirin, hezar
dîkên din bang dan

***

Piştî ku çar kur anîn, ya pêncan keç
bû, ji nû ve kêfa wê hat û got: Ji nû
ji bo min hêvî çêbû ku giraniya karê
malê dê li ser me herduyan bê
parvekirin û dê barê min sivik bibe

***

Ez di asansorê de bûm, keçek
derbasî hundir bû û got:

- Roj baş..tu çawa yî, baş î?

- Roj baş, tu bixêr hatî....

Lê rengê min zer bû dema min zanî
ew bi rêya bluetoothê bi yekî din re
diaxivî!!

***

Dema ji bilindiya xwe kete xwarê,
toza ku ji ber wî çû çavên haziran
kor kir

***

- Tu ji ber çi mala xwe wêran dikî?
- Ez tenê pişkdariyê di xirabkirinê
de dikim!

***

Hêviya balgiyê wî ew bû şevêkê bi
zuhayî rakeve

***

- Bes ez hevjinê te!!
- Aha...anku tu ne efserê min î

***

- Yabo, mobayl û laptop di biheştê
de hene?
- Helbet hene û balans û şarj jî ne
lazim in

***

Piştî meymûn hejmarek
neştergeriyên bedewiyê ji xwe re
çêkirin...bû hirç!!

***

Çiqasî lêvên xwe sor bike...ewqasî
peyvên reş ji nav wan derdikevin

***

Daku çavên xwe baş biçêrîne,
berçavkeke reş li xwe kir

***

Ew kindira pê hate xeniqandin,
nehişt ji dilên xelkê derkeve

***

- Dayê, ji ber çi neheng gelekî qelew e?
- Dayê bi gorî, çimkî wî heyv
daqurtandiye

***

Zû ji bo min kumekî hesinî bînin,
çimkî min rastiyek gotiye

***

Dema mejiyê wî bi ereqê serxweş
kirin, stranek got û raza.

Dema mejiyê wî bi axaftinê tijî
kirin, xwe teqand û mir

***

Zilamê dilhişk hizr dike ku ew bi
şev jî tolan vedike

***

Ji pêlavê pirsîn: Kî ji te kêmtir e?
Got: Yê ku min diavêje yê beramber

***

Ew pereyê didizî li pişt wêneyê
serkirdê mezin, yê ku li rasta serê
wî yê helawîstî, vedişart

***

Dê gelî şagirtan her yek ji bo min
babetekê li ser xirabiyên
xwekuştinê binivîse.
Hemûyan wêneyê terorîstekî
kişand

***

Arîşe û pirsgirêkên yê zengîn gelek
in: Milyonên dolaran, bi hezaran
kargeh û xanî û apartman û
tirimpêl û...çar jin û panzdeh zarok
û...

Arîşe û pirsgirêkên yê feqîr kêr in:
Qetek nan û lihêfek.

**Nivîskar di çend rêzan de
Xêrî Bozanî
(Xêrî Ilyas Elî)**

Sala 1970 li gundê Boza,
Nahiyeya Elqûş,
Parêzgeha Neynewayê ji dayik bûye.
Bakaloryusê Ziman û Edebiyata Kurdî
ji Koleja Edebiyatê ya Zanîngeha
Selahedînê wergirtiye.
Karên mamostetî, rojnamenivîsiyê,
rêxistinên civaka sivîl, siyasî û kargêrî
kirine.

Ji berhemên wî yê çapkirî

1. Amadekirina 12 pirtûkên programa
Êzdyatî kiriye bi pişkdarî, Hewlêr,
1999.
2. Helameve, Helbest, Dihok, 2001.
3. Xewneke Amerîkî, Komeke Çîrokên
Ezîz Nesîn, Wergerandin, Dihok, 2006.
4. Mişk Hevdu Dixwin, Komeke
Çîrokên Ezîz Nesîn, Wergerandin,
Hewlêr, 2007.

5. Dêran, Nivîsên Îronîk, Dihok, 2011.
  6. Mîr Caferê Dasinî, Lêkolîneke Dîrokî, Hewlêr, 2011.
  7. Barzanî, Şanogerî, Ehmed Îsmâîl, Wergerandin, Dihok, 2011.
  8. Zeviya Asê, Şanogerî, Ehmed Îsmâîl, Wergerandin, Hewlêr, 2013.
  9. Ezîz Nesîn, Gotar û Lêkolînên Edebî, Hewlêr, 2018.
  10. Pêla Xîzê Reş, Kurteçîrok, Hewlêr, 2018.
-

Ji bo pêwendîkirinê

Khairi_bozani@yahoo.com

009647504676173